

[Finansministeren.]

spareplan havde regeringen dog ved en række ændringsforslag til finanslovsforslaget konkretiseret den besparelse, som var forudsat på budgetreguleringskontoen under undervisningsministeriet, og en ikke uvæsentlig del af de besparelser, som var forudsat på budgetreguleringskontoen under finansministeriet.

Et flertal i folketinget stemte imidlertid større nedskæringer igennem end forudsat i regeringens ændringsforslag.

Den tidnød, vi befandt os i op til afstemningen den 20. og 21. marts, medførte for det andet, at der ikke blev praktiske muligheder for en tilretning indbyrdes mellem de af regeringen og af andre partier stillede sparændringsforslag. Resultatet blev, at den vedtagne finanslov i et vist omfang indeholder dobbeltbesparelser, således at de på § 23 og § 20 vedtagne budgetreguleringskonti på henholdsvis minus 547 mill. kr. og minus 47,7 mill. kr. forudsætter mere eller mindre konkretiserede spareforanstaltninger, som samtidig delvis er vedtaget indarbejdet i finanslovens enkelte konti.

Regeringen har lige fra tidspunktet for finanslovens vedtagelse erkendt sit ansvar for og sin forpligtelse til at bringe statens udgiftsmæssige dispositioner i overensstemmelse med et folketingsflertals tilkendegivelse af, at der skulle gennemføres en række yderligere besparelser på statsbudgettet. Der påhvilede derfor i den foreliggende situation regeringen to opgaver.

Den opgave, som først måtte løses, var at tilvejebringe klarhed over omfanget af de utilsigtede dobbeltbesparelser, som fulgte af vedtagelsen af regeringens ændringsforslag og af den fortsatte opretholdelse af budgetreguleringskontiene.

Den anden opgave var at undersøge, i hvilket omfang og hvorledes de yderligere besparelser, som herefter stod tilbage på de særlige budgetreguleringskonti, kunne gennemføres på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde.

For at løse disse opgaver med den hurtighed, som situationen krævede, optog regeringen umiddelbart efter finanslovens vedtagelse kontakt med en række af folketingets partier, først og fremmest de såkaldte septemberforligspartier. Og det er som nævnt med baggrund i de sidste ugers drøf-

telser, at regeringen nu i finansudvalgets aktstykke nr. 322 af 22. april har fremsat de forslag, som vil sikre en endelig udfyldning af den vedtagne finanslov, og som løser de problemer, der følger af tilstedeværelsen af de helt særegne budgetreguleringskonti på den vedtagne finanslov.

Hvad angår løsningen af den første opgave, har den efterfølgende gennemgang af finansloven, som regeringen i de forløbne uger har foretaget sammen med de partier, som stemte for budgetreguleringskontiene, vist, at der på finansloven i alt var indarbejdet besparelser til et samlet beløb af 205 mill. kr., som samtidig er forudsat opretholdt i de to budgetreguleringskonti.

Disse dobbeltbesparelser fordeler sig med minus 36 mill. kr. på undervisningsministeriets budgetreguleringskonto og minus 169 mill. kr. på finansministeriets budgetreguleringskonto. Når der korrigeres for disse utilsigtede dobbeltbesparelser, resterer der således minus 378 mill. kr. på budgetreguleringskontoen på § 23 samt minus 2 mill. kr. på § 20. Opgaven var altså herefter at konkretisere disse yderligere besparelser på finanslovens enkeltparagraffer.

Ved løsningen af denne opgave viste undersøgelser, der er foretaget i ministerierne, imidlertid, at enkelte af besparelserne på grund af det fremskredne tidspunkt ikke administrativt ville kunne realiseres med deres fulde virkning for finansåret 1975-76. Således vil reglerne om besparelser på medicintilskud, der på årsbasis ville andrage 95 mill. kr., først administrativt kunne gennemføres med virkning fra 1. juli 1975. Besparelsen i 1975-76 begrænses herved til ca. 70 mill. kr. Den samlede virkning af, at visse besparelser ikke tidsmæssigt kan gennemføres for hele finansåret, er opgjort til 36 mill. kr.

Til dette kommer endelig, at besparelsen på daginstitutionsområdet fejlagtigt på finansloven var opgjort i 1975-76-priser. Når der korrigeres herfor og besparelsen i stedet opgøres i finanslovens pris- og lønniveau, må 30 mill. kr. af den forudsatte besparelse anses for ikke-realisabel. Det samme gælder den forudsatte besparelse ved en ophævelse af beskattningen af sociale ydelser. En gennemførelse af dette forslag ville alene betyde en ændring af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og